

Med forslaget til § 14 bemyndiges fødevareministeren til at fastsætte regler til gennemførelsen af direktiver og beslutninger om forhold omfattet af loven. Forordninger er umiddelbart gældende, men det kan være nødvendigt eller hensigtsmæssigt at udstede nationale regler til supplerende af en forordnings bestemmelser, f.eks. hvis forordningen giver medlemsstaterne adgang til at vælge mellem flere angivne løsninger. Der kan desuden være tale om udstedelse af regler af mere administrativ art, f.eks. om administrerende myndighed, ansøgningsprocedurer, kontrol, tilsyn mv.

Tilsvarende bestemmelse findes i en række andre love inden for ministerområdet.

Som noget nyt foreslås der i § 15 skabt hjemmel til, at fødevareministeren kan nedlægge de forbud og udstede de påbud, der anses for nødvendige for overholdelse af regler fastsat efter loven.

Det er ikke muligt udtømmende at beskrive, hvori sådanne forbud eller påbud vil bestå. Det strækker sig fra forbud mod at flytte bifamilier eller bimateriel til krav om fjernelse eller destruktion af brugt materiel.

Hensynet bag nedlæggelse af forbud og udstedelse af påbud vil være at forebygge en eventuel spredning af skadegørere til andre bier, bigårde eller bifamilier.

Virkemidlerne vil blive benyttet i overensstemmelse med det almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip. Det foreslås endvidere, at foranstaltninger kan udføres for den ansvarliges regning, hvis et forbud eller påbud ikke efterkommes inden en nærmere fastsat frist.

Lovforslaget indeholder endvidere en række bestemmelser af mere administrativ karakter.

Af disse bestemmelser svarer forslaget til § 16 om klageadgang, remonstration og delegation af beføjelser til § 3a i den gældende lov.

Som noget nyt foreslås det i § 20, at der skabes hjemmel til at kunne anvende administrative bødeforelæg i overtrædelsessager, hvor den pågældende erklærer sig skyldig i en overtrædelse og i øvrigt er enig i at sagen kan afgøres udenretligt.

Det bemærkes, at bestemmelserne om veterinærkontrol ved ind- og udførsel af bier blev overført til Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender ved bekendtgørelse nr. 1530 af 20. december 2004 om ændring af bekendtgørelse om ændring i ministeriernes forretningsområder. Bestemmelserne i den gældende lovs § 13, stk. 1, nr. 3, § 13, stk. 3, og § 15, stk. 2 og 3, for så vidt angår ud- og indførsel vil således indtil videre forblive i kraft, men forventes på sigt at blive omfattet af lov om hold af dyr.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner

Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige vil være begrænsede.

Der tilsigtes en forenklet administration i forbindelse med voldgiftssystemet jf. §§ 11-13.

Efter tekstanmærkning nr. 41 på Finansloven, indestår Fødevareministeriet for betaling af udgifterne til voldgiftsnævnet i visse situationer. Hensynet bag bestemmelsen skønnes ikke længere at være til stede. Hjemlen til at afholde omkostninger vil derfor ikke blive medtaget på Finansloven for 2007. Det beløb der har været afsat på Finansloven til dækning af omkostninger har siden 1985 udgjort 20.000 kr.

Da der er tale om meget begrænsede beløb, vil konsekvensen af de ændrede bestemmelser ligeledes være begrænset.

Forslaget i § 2 om et rådgivende udvalg til erstatning af det eksisterende Statens Bisygdomsnævn forventes at øge muligheden for hurtigt at drøfte spørgsmål af relevans for biavl.

Da udvalgets medlemmer vil repræsentere organisationer og offentlige institutioner vil der som hidtil ikke være omkostninger for staten forbundet med udvalget.

En udbygning af biinspektørernes uddannelsesniveau skønnes at betyde en begrænset merudgift på ca. 50.000 kr. årligt. Merudgiften vil blive afholdt inden for Fødevareministeriets rammer.

Forslaget i § 5 om hjemmel til registrering af biavlere og bistadernes geografiske placering kan, alt efter i hvilken grad og med hvilke metoder, der udnyttes, give anledning til en forøget administrativ belastning til indsamling og vedligeholdelse af data. Samtidigt er det dog hensigten, at registreringen som udgangspunkt alene vil blive iværksat med henblik på en effektivisering af bekæmpelsen af skadegørere. Biinspektører m.v. vil i givet fald få et effektivt og for dem arbejdsbesparende redskab til rådighed.

Den foreslåede ændring af erstatningsniveauet vil medføre en udgiftsstigning, der på grundlag af det nuværende sygdomsbillede skønnes at udgøre ca. 30.000 kr. årligt.

Det er ikke muligt at estimere forventelige udgifter til erstatning. Beløbet vil afhænge dels af omfanget og karakteren af angreb af alvorlige skadegørere, dels af, i hvor stort et område tilintetgørelse eller behandling af bier vil skulle finde sted og dermed, hvor mange bifamilier der vil blive tilintetgjort eller behandlet.

Det skønnes dog, at det beløb, der vil komme til ubetaling pr. biavlere, ikke vil overstige de grænser (p.t. 3.000 Euro, svarende til ca. 21.000 kr. over en